

ՅԱԻԵԼՈՒԱԾ Ա. 168.

Բ. Գիրք 172. պատկ. 185.

ԹԱՆԱՏԻ ՎԱՆՔ

Արեւմտեան պատին դրան աջ կողմը.

1. Կ ա մ ա ռ Ա յ է ս ր ա ռ բ ի ն ա յ մ ի ա յ ր ա ն ա ն ե ց ա յ ս ր ու խ տ ի ս ե տ ու
2. յ ի մ հ ա լ ա լ ը ն չ ի ց ը ն ճ ա յ ի ս ր Ս տ ե փ ա ն ո ս ս մ ի ա յ ր ա ն ք ս
3. ս ա հ մ ա ն կ ե ց ի ն : Բ : ա ռ ք պ ա տ ա ր ա զ ս ր խ ա չ ի ն կ ա տ ա ր ի չ ք ն ա ռ ք ն ի յ Ա յ .

ԾԱՆՈԹ.— Ջալ. Բ. 211. եւ Ալիշ. Սիսակ. 123 նուիրատուի անունը կարգում են «Բաւրինայ», «արդեանց», «Ա: աւր», որ սխալ է: Համեմատարար ճիշդ է Ouw. Mat. XIII. 133, բայց սա էլ կարգում է «Բուրինայ»: Տես Քաջր. Ար. 1889. 107 «յիմ հալալ ընչից»:

ՅԱԻԵԼՈՒԱԾ Ա. 169.

Բ. Գիրք 172. պատկ. 185.

ԹԱՆԱՏԻ ՎԱՆՔ

Արեւմտեան պատի վերայ, դրնից դեպի աջ, ներքեւը.

1. Կ ա մ ա ն Ա յ ա մ ե ն ա կ ա լ ի ն է ս Ն ա ռ ո Ր Ղ ? խ ա թ ու ն եւ ա մ ու ս ի ն
2. ի մ Վ ա խ ո թ ի եւ Մ ու Ր ա ղ փ ա չ է ս մ ի ա բ ա ն ե ց ա ֆ ս ր Ն չ . եւ
3. ս ր Ս տ ե փ . տ Վ ա ք զ մ ե ր գ ն ա ծ է գ ի ն . . .
4. . . . եւ մ ի ա ր ա ն ֆ խ ո ս տ ա ց ա ն
5. . . . կ տ . ա ռ ք հ ն ի ն եւ խ փ . (խ ա փ ա ն ո ղ ք) դ ա տ ի տ է

ԾԱՆՈԹ.— Ջալ. Բ. 209 եւ նորա հետ Քաջրերունին (Արար. 1889, 105), կարգում են «Անի եւ ամուսին իմ Սախոխ», Ալիշան Սիսակ. 123. «Անի եւ ամուսին իմ Վախախ», Ouw. Mat. XIII. 133 «Աննա»:

ՅԱԻԵԼՈՒԱԾ Ա. 170.

Բ. Գիրք 172.

ԹԱՆԱՏԻ ՎԱՆՔ

Տաճարի ներքը դրնից դեպի հարաւ.

Ես Աւֆ սուլիտս: Խ: դեկան տվի եկեղեցոյս: Բ: Ժամ սր Սարգսին կատարիչքն աւրհնին:

ԾԱՆՈԹ.— Ջալ. Բ. 212 եւ Ալիշ. Սիսակ. 123. նուիրատուն կոչուած է «Աւադ Սուլիմս», Քաջրերուն

նի. Արար. 1889. 107. «Աւադ Սուլիտս». Ouw. Mat. 128. նուիրատուի անունը Ջալ. եւ Ալիշանի նման եւ «կատարիչքն» բառից առաջ աւելացրել է «միաբանքն սահմանեցին պատարադ...» որ բնագրում չկայ:

ՅԱԻԵԼՈՒԱԾ Ա. 171.

Բ. Գիրք 172.

ԹԱՆԱՏԻ ՎԱՆՔ

Աջակողմեան աւանդատան պատին Ամիրչահի (Ա. 154) արձանագրութիւնից բարձր ֆանդակուած խաչերի մօտ Կանգն/նեցաւ խա/չս ի բարէխաւս Պետրոսի եւ ծնողաց իւրոց:

ՅԱԻԵԼՈՒԱԾ Ա. 172.

ԹԱՆԱՏԻ ՎԱՆՔ

Գիւղում տեղից պոկուած մի արձանագրութիւն Ես/ Խաթու/ն դուսը (s!) Խալաչի/ ետու Խ: դեկան տ/ուի սր եկե/ղեցիս/ կարգեցին...:

ՅԱԻԵԼՈՒԱԾ Ա. 173

Բ. Գիրք 173.

ԹԱՆԱՏԻ ՎԱՆՔ

Գերեզմանատանը.

Ի թվիս ՉճիՆ էս տրս կանգնեցի զխաչս ի փրկու. ամուս. իմոյ եւ որդոյ իմոյ:

ՅԱԻԵԼՈՒԱԾ Ա. 174.

Բ. Գիրք 173.

Ես Մանուէլ քահանայ/ կանգնեցի զխաչս բար/ էխաւս հարազատ եղբ/ աւր իմոյ Խաչատուրի յաղաւթ. յիշեցէք/ Թ. ՉիՉ. Ընկած խաչֆարի վերայ. «Թ. ՉիՉ. Որք անցանէք / ... հարազատ ... յիշեցէք ի Քս»:

Կանկնեցաւ խաչս բարէ/ խաւսութի Չալէխին/ եւ եղբարաց (s!) իւրոց:

ՅԱԻԵԼՈՒԱԾ Ա. 175.

Բ. Գիրք 175.

Այս հանգիստ Սգ քահ. որ տարածամ ի Յ(ս ?) փոխեցաւ աղաչեմ յաղաւթս յիշեցէք. Թվ. ՊԵ: